

Den helige Johannes Döparens dag

Tom Hardts postilla, andra årgången

Predikotext: Luk. 1:5-25.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

När vi idag firar d.h. Johannes Döparens dag, har den inledande läsningen från profeten Jesajas bok ställt oss inför vårt festämnes förankring i det Gamla Testamentet, hur Guds ankomst i sin antagna mandom, i sitt kött och blod, till försoning för våra synder redan i äldsta tid förkunnats som trons glädje och innehåll. Ja, dagens evangelium leder oss i Sakarias' lovsång bortom Jesajas tid, till David, till Abraham, till alla *"forntida heliga profeter"*. Alltifrån syndafallet har det evangelium förkunnats, som d.h. Johannes döparen skulle förkunna, och som vi här i dag förkunnar och mottager i tron. Just genom att det för alla tider och för alla människor gällande evangeliet är evangelium om en enda tid, om en frälsning en gång för alla, om Jesu Kristi död och uppståndelse, bär det en trefaldig gestalt: den profetiska förkunnelsen om den tillstundande frälsningen, den nytestamentliga förkunnelsen om den närvarande, skeende frälsningen, den efterapostoliska, kyrkliga förkunnelsen om den fullbordade frälsningen.

Hos Jesaja möter vi en klar, föregripande framställning om hur *"Herrens härlighet skall varda uppenbarad"*, hur hans ankomst sker, för att det skall kunna sägas, att vår *"missgärning är försonad"*, och hur denna frälsning, när den kommer, inte är stum och tyst utan föregås av den mäktigt predikande stämman, som dömer vårt kött och förhärskar Gud. Så skall Israels rike förvandlas till hela sitt väsen: *"alla dalar skola höjas och alla berg och höjder sänkas"*, så att Guds rike i sin andliga, osynliga nådeshärlighet bryter in.

Vi firar i dag, hur detta under skett i och med d.h. Johannes Döparen. Jesus drar själv gränsen mellan profetia och uppfyllelse just vid sin förelöpare: *"Och från Johannes Döparens dagar intill denna stund tränger himmelriket fram med storm"*. (Matt. 11:12) Utan varje synlig förändring i det geografiska landskapet sker i åhörarnas och de döptas hjärtan den allt förändrande omvändelsen, Guds rikets upprättande. Denna uppgift besjungs i dagens evangelium av Sakarias, när han säger: *"Och du, barn, skall bliva kallad den Högstes profet, ty du skall gå framför Herren och bereda vägar för honom, till att giva hans folk kunskap om frälsning, i det att deras synder bliva dem förlätna"*.

Den övergång från det Gamla Testamentet till det Nya Testamentet, som gör d.h. Johannes Döparen till mannen, som tar steget över tröskeln, är unik och framhävs av Jesus så: *"Bland dem som äro födda av kvinnor har ingen uppstått, som varit större än Johannes Döparen"*. (Matt. 11:11) Denna tröskelposition, detta unika och enastående, bottenar i själva mandomsanammelsens och återlösningens engångskaraktär, i det ordet: *"Se, jag skall sända ut min ängel, och han skall bereda väg för mig"*. (Mal. 3:1) Vår predikan och vårt dop kan aldrig skänka oss d.h. Johannes Döparens ställning. Vi har bara att gå in i det andliga gudsrrike, vars portar han öppnade, att inbjuda till det nya, andliga Israel, så att det i dag kan sägas från predikstolen: *"Nej, I haven kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, och till änglar i mångtusental"*. (Hebr. 12:22) Sions berg, tempelklippan med den omgivande staden har lämnat den kartlagda världen och ryckts in i Andens nyskapelse i syndaförlåtelsens rike och möter oss här i denna stund, långt borta från Genesarets sjö, Jordan och

Döda havet. D.h. Johannes Döparens dopvatten hämtas nu ur alla floder och källor, och Guds rike är vår högmässas gåva. Härom säger vi så:

I. det andliga gudsriket är räddningen undan Lagens dom,

II. det andliga gudsriket skapas genom trösteordet om Lammet,

III. det andliga gudsriket fröjdas åt dopet till syndernas förlåtelse.

I. Det andliga gudsriket är räddningen undan Lagens dom.

När d.h. Johannes Döparen predikade, visste han vad som hotar oss, vår fara, ur vilken vi måste räddas. Han talade om *"den tillstundande vredesdomen"*. (Luk. 3:7) Bara för den skull finns Guds uppenbarelse, skrev Jesaja sin bok, uppträdde d.h. Johannes Döparen, dog Gud på korset, tänds ljusen på vårt altare i dag, förkunnas evangelium i denna stund. Vi står under domen över syndare, och fördenskull behöver vi räddas undan vredesdomen.

II. Det andliga gudsriket skapas genom trösteordet om Lammet.

När vredesdomen hotar, när Guds vredes moln tornar upp sig som en svart vägg, hörs Jesajas ord: *"Trösten, trösten mitt folk"*, hörs d.h. Johannes Döparens ord: *"Se, Guds Lamm, som borttager världens synd!"* (Joh. 1:29) Lammet, som under årtusenden avbildats i de gammaltestamentliga offren, träder fram i egen gestalt, i sin fulla, försonande verklighet, och förtrampar våra synder och gör oss heliga inför Gud.

III. Det andliga gudsriket fröjdas åt dopet till syndernas förlåtelse.

D.h. Johannes Döparen har sitt namn av att han *"predikade bättringens döpelse till syndernas förlåtelse"* (Luk. 3:3), just det dop, som Jesus avsåg med orden om att födas på nytt *"av vatten och Ande"*. (Joh. 3:5) Redan för den s.k. dopbefallningen vid himmelfärden har alltså dopet utövats. Detta dop har vi kvar och hämtar samma glädje, samma styrka av det som på d.h. Johannes Döparens tid. Det har inte åldrats, inte förlorat i kraft utan väljer fortfarande fram ur Guds kärleks djup, ur Den Heliga Treenighetens pånnyttfödande brunn. På det dopet tror vi också i dag och hämtar härav vår frälsning och glädje.

Amen.